

॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांअष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ दृष्ट्वेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥
 नावहास्याः कथं लोके कर्मणानेन संयुगे ॥ भवेमसहिताः सर्वे निवर्तध्वं यथा बलं ॥ २९ ॥ एवमुक्तास्तु ते राजन्नुदक्रोशन्मुहुर्मुहुः ॥ शंखांश्च दध्मिरे वीरा हर्षयंतः प
 रस्परं ॥ ३० ॥ ततस्ते संन्यवर्त्तत संशप्तकगणाः पुनः ॥ नारायणाश्च गोपाला मृत्युं कृत्वाऽनिवर्त्तनं ॥ ३१ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि संशप्तकवधपर्वणि
 सुधन्ववधे अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ संजय उवाच दृष्ट्वा तु संनिवृत्तांस्तान् संशप्तकगणान् पुनः ॥ वासुदेवं महात्मानं म
 र्जुनः समभाषत ॥ १ ॥ चोदया श्वान् हृषीकेश संशप्तकगणान् प्रति ॥ नैते हास्यंति संग्रामं जीवंत इति मे मतिः ॥ २ ॥ पश्य मेऽस्त्रबलं घोरं वा द्वाोरिष्वसनस्य च ॥ अद्यै
 तान्पातयिष्यामि क्रुद्धो रुद्रः पशूनिव ॥ ३ ॥ ततः कृष्णः स्मितं कृत्वा प्रतिनंद्य शिवेन तं ॥ प्रावेशय तदुर्ध्वं यत्र यत्रैच्छद मर्जुनः ॥ ४ ॥ सरथो भ्राजतेत्यर्थं मुख्य
 मानोरणे तदा ॥ उत्थमानमिवाकाशे विमानं पांडुरैर्हयैः ॥ ५ ॥ मंडलानिततश्चक्रे गतप्रत्यागतानि च ॥ यथा शक्ररथो राजन्युद्धे देवासुरेपुरा ॥ ६ ॥ अथ ना
 रायणाः क्रुद्धा विविधायुधपाणयः ॥ छादयंतः शरव्रातैः परिवव्रुर्धनं जयं ॥ ७ ॥ अदृश्यं च मुहूर्त्तेन चक्रुस्ते भरतर्षभ ॥ कृष्णेन सहितं युद्धे कुंतीपुत्रं धनं जयं ॥ ८ ॥
 क्रुद्धस्तु फाल्गुनः संख्ये द्विगुणीकृतविक्रमः ॥ गांडीवंधनुरा मृत्युतूर्णं जग्राह संयुगे ॥ ९ ॥ बध्वा च भ्रुकुटिं वक्रे क्रोधस्य प्रतिलक्षणं ॥ देवदत्तं महाशंखं पूरयामा
 स पांडवः ॥ १० ॥ अथास्त्रमरि संघघ्नं त्वाष्ट्रमभ्यस्य दर्जुनः ॥ ततो रूपसहस्राणि प्रादुरासन् पृथक् पृथक् ॥ ११ ॥ आत्मनः प्रतिरूपैस्तैर्नानारूपैर्विमोहिताः ॥ अ
 न्योन्येनार्जुनं मत्वा स्वमात्मानं च जघ्निरे ॥ १२ ॥ अयमर्जुनो यंगो विद इमौ पांडवयादवौ ॥ इति ब्रुवाणाः समूढा जघ्नुरन्योन्यमाहवे ॥ १३ ॥ मोहिताः परमास्त्रे
 ण क्षयं जग्मुः परस्परं ॥ अशोभं तरणे योधाः पुष्पिता इव किंशुकाः ॥ १४ ॥ ततः शरसहस्राणि तैर्विमुक्तानि भस्मसात् ॥ कृत्वा तदस्त्रं तान् वीराननयद्यमसादनं ॥
 १५ ॥ अथ प्रहस्य वीभत्सुर्ललित्यान्मालवानपि ॥ मावेल्लुकांस्त्रिगतांश्च यौ धेयांश्चार्दयच्छरैः ॥ १६ ॥ ते हन्यमाना वीरेण क्षत्रियाः कालचोदिताः ॥ व्यसृज
 ऊछरजालानि पार्थेनानाविधानि च ॥ १७ ॥ न ध्वजो नार्जुनस्तत्र न रथो न च केशवः ॥ प्रत्यदृश्यत घोरेण शरवर्षेण संवृतः ॥ १८ ॥ ततस्ते लब्धलक्षत्वादन्योन्यम
 भिचुक्रुशुः ॥ हतौ कृष्णाविति प्रीत्या वासां स्यादुधुवुस्तदा ॥ १९ ॥ भेरीमृदंगशंखांश्च दध्म्वीराः सहस्रशः ॥ सिंहनादरवांश्चोग्रांश्च क्रिरेतत्र मारिष ॥ २० ॥

॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥